

Mfv.II.10.586/2012/4.szám

A Kúria a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete ügyintéző: dr. ... jogi ügyvivő) által képviselt felperesnek - a dr. Király László ügyvéd (Király Ügyvédi Iroda) által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.62/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.556/2012/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.556/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Bevetési Szolgálat Bevetési Osztály Bevetési Alosztályán hivatásos szolgálati viszonyban teljesített szolgálatot, járőrvezető beosztásban.

A felperes a szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében a 2008. január 1-től 2009. június 30-ig az alperest különleges bevetési pótlék és ezen összeg kamatainak megfizetésére kérte kötelezni.

A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság az 1.M.62/2012/3. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 695.700,- Ft-ot, valamint ezen összegnek 2008. október 1-től kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 342. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt felhatalmazó szabályra. A Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996.(VIII.31.) Kormányrendelet (Korm.rendelet) 50. § (1) és (2) bekezdése, továbbá a 20/1997.(III.19.) BM rendelet 2. számú mellékletének 1/c. pontja alapján megállapította, hogy a megyei rendőr-főkapitányságok esetében a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődik a különleges bevetési pótlékre jogosultság. Ezért a perben nem volt

vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság bevetési alosztályán ténylegesen szolgálatot teljesítő felperes a beosztása, munkaköri leírása, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen feladatot látott el.

Az alperes fellebbezése alapján eljárta Zalaegerszegi Törvényszék a 4.Mf.20.566/2012/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Érvelése szerint a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a különleges bevetési pótlék a különösen veszélyes feladatok ellentételezésére, a folyamatos, intenzív felkészülés ösztönzésére szolgál az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére. A jogalkotói szándék szerint tehát a különleges bevetési pótlék kizárólag a kivételes, illetve a különleges rendőri feladatok ellátásának ellentételezésére szolgálhat, ezért a pótlékra való jogosultság feltételeként bizonyítani kell, hogy az ellátandó feladatok meghaladják-e az általános rendőri feladatok veszélyességét. Az állandó bírói gyakorlat szerint a kedvezményre való jogosultságot nem a beosztás megnevezése, hanem a szolgálat ellátásának konkrét körülményei döntenek el. (BH 2001/496.) Az alperes álláspontja szerint ezért a jogosultság megítélésénél a felperes által ténylegesen végzett tevékenységnek van jelentősége, amelynek alapján őt a különleges bevetési pótlék nem illeti meg. A felperes járőri feladatokat látott el, amely eltér az akció osztály által végzett feladatoktól.

Az alperes hivatkozása szerint a különleges bevetési pótlékra való jogosultság feltételeit több eltérő szintű jogszabály rendezi, így a Hszt., a Kormányrendelet, továbbá a 20/1997. évi BM rendelet 2. számú melléklete is. Ezen jogszabályok együttesen és összességükben értelmezhetők. A BM rendeletbe foglaltak a jogszabályi hierarchiára figyelemmel kizárólag a törvény és a kormányrendelet rendelkezéseibe foglalt feltételek teljesülése esetén vizsgálhatók és a hivatásos állomány tagja különleges bevetési pótlékra kizárólag valamennyi feltétel együttes teljesülése esetén jogosult. Érvelése szerint a szolgálati helynek a BM rendelet 2. számú mellékletében való szerepeltetése önmagában nem alapozza meg a különleges bevetési pótlékra való jogosultságot, mert az csak a pótlékra jogosító beosztásokat tartalmazza, a jogosultság feltételeit ténylegesen a kormányrendelet határozza meg. Az ettől eltérő álláspont a hivatásos állomány azonos feladatokat ellátó tagjai között diszkriminációt eredményez és sérti az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét is.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a Hszt. 254. § (2) bekezdésében szabályozott illetménypótlékok tekintetében, így - az illetményalap 100-150 %-ában meghatározott - különleges bevetési pótlékot illetően a Hszt. 342. § (2) bekezdésének e) pontjában a fegyveres szervet irányító miniszter kapott felhatalmazást, hogy a törvény alapján rendeletben részletesen szabályozza az illetménypótlékokra jogosultak körét. Az irányadó Kormányrendelet 50. § (2) bekezdése szerint is a különleges bevetési pótlékokra jogosultak körére vonatkozó részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

A 20/1997.(III.19.) BM rendelet (R.) 49. § (1) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékokra vonatkozó szabályokat a rendelet 2. számú melléklete határozza meg. Ezen mellékletnek az adott perben irányadó 2009. július 1-jéig hatályos I/1/c. pontjai értelmében a rendőrségen ilyen pótlékokra jogosultak „100 %-os mértékben” - többek között - a „megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályai”. Ezért a különleges bevetési pótlékokra a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szerv hivatásos állományának az a tagja jogosult, aki a tevékenységét a BM rendelet 2. számú mellékletének I. pontjában felsorolt szolgálati helyen fejti ki, kivéve azokat a munkaköröket, illetve beosztásokat, amelyeket a BM rendelet 2. számú melléklete külön nevesít.

Abból a tényből, hogy a jogalkotó az R. 2. számú mellékletét módosító 24/2009.(VI.22.) IRM rendeletben 2009. július 1-jétől kezdődően szükségesnek találta a rendelet 2. számú mellékletének módosítását és akként történő kiegészítését, hogy abban csak a különleges bevetési pótlékokra jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó személyek részesülhetnek, az a következtetés vonható le, hogy a jogszabály korábbi szövege alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési egységeinél szolgálatot teljesítőket a pótlékokra való jogosultság minden korlátozás nélkül megillette. Mivel az adott ügyben alkalmazandó jogszabály szerint a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében egymagában a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődött a különleges bevetési pótlékokra való jogosultság, a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Bevetési Szolgálat Bevetési Osztály Bevetési Alosztály állományában szolgálatot teljesítő felperes a beosztása, munkaköri leírása, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen tevékenységet látott el.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvének megsértésére, mert a munka

díjazásának meghatározása során nem jelent indokolatlan megkülönböztetést, ha egyébként az azonos jellegű munkavégzés esetén a nem azonos szervezeti egységhez tartozó személyek a jogszabály rendelkezése alapján eltérő díjazásban részesülnek.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperesnek a felülvizsgálati eljárásban bizonyított költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a határozathozatalt a Kúria mellőzte.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont] a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. június 5.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő